

[Bollmann]

Behovet for uddannelsesaktiviteter er vi meget, meget positive over for. Vi er meget enige i, at der er et stort behov, og at det er den vej, man skal gå, hvis der virkelig skal gøres noget ved det, men også her må vi tage forbehold med hensyn til finansieringen, for her kommer man med det sædvanlige udtryk, som vi hører jævnligt, om virksomheds- og brugerbetaling. Vi er en lille smule betænkelige ved, at det skal med hver eneste gang.

Vi er meget enige med regeringen i – jeg skal så komme til, hvad vi er mest enige i – at uddannelse meget gerne må betyde en opblødning af fagrænserne. Vi vil som tidligere også godt være med til at se på en tilpasning af rådighedsreglerne. Den geografiske mobilitet har jeg været inde på. Spørgsmålet om indslusningslønnen er vi også villige til at drøfte. Vi mener, det er bedre at støtte aktivt frem for at støtte passivt.

Det bedste i redegørelsen er erkendelsen i sp. 4419, hvoraf det fremgår, at der er behov for en grundig analyse af forskellige modellens udformning og konsekvenser og for, at spørgsmålet tages op med arbejdsmarkedets parter. Det er nogle bemærkninger, vi kan skrive 100 pct. under på.

Alt i alt ser vi det i CD som en blanding af meget positive og enkelte bekymrende elementer. Nu er vi jo ikke i den situation, at vi skal stemme om det i dag, men jeg har prøvet at give nogle meldinger til ministeren. Det er klart, at vi meget gerne deltager i den videre diskussion, og vi vil følge alle ideerne med stor interesse.

(Kort bemærkning).

**Jørgen Estrup (RV):**

Hr. Bollmann fandt det nødvendigt at påpege over for mig, at efter CD's mening skulle staten være med i finansieringen.

Jeg sagde faktisk ikke noget som helst om, at staten ikke skulle være med. Derfor synes jeg, at det ville være klargørende, om vi var enige om, at et forsikringsprincip betyder, at der er et væsentligt element af, at parterne – dvs. både arbejdsgivere og ansatte – deltager i finansieringen. Så kan vi altid diskutere, hvor stort et element der skal være, for at der er tale om et reelt forsikringssystem.

Det, jeg derfor kan føle mig foranlediget til, er at spørge hr. Bollmann, om han forestiller sig en total statslig overtagelse af udgifterne ved dagpengesystemet.

(Kort bemærkning).

**Bollmann (CD):**

Hr. Jørgen Estrup og jeg er nok ikke så uenige, når det kommer til stykket. Men når hr. Jørgen Estrup starter med at sige, at det er et forsikringsprincip, så kunne man frygte, at det, han egentlig ønskede, var, at staten overhovedet ikke skulle være med.

Det var kun det, jeg ville påpege. Vi har jo været med til at stemme for de ting gennem årene, så det er klart, at vi accepterer, at der er et væsentligt forsikringsprincip i det. Så kan vi altid diskutere, hvad der er væsentligt, og hvor grænsen skal være.

(Kort bemærkning).

**Glistrup (FP):**

Det ville nu fremme arbejdet, hvis man i højere grad klargjorde sig de begreber, man står og jonglerer med.

Forsikring er selvfølgelig udmærket, men det rager ikke staten den mindste smule. De, der vil forsikre sig, kan forsikre sig, ganske som de vil. Det skal staten totalt blande sig uden om.

Når staten kommer ind i billedet, er det ud fra en socialretlig betragtning. Det er bl.a. derfor, arbejdsministeren burde gå i sin mor igen og blive til Socialministeriet, for når staten yder midler til folk, der er ramt af den ene eller anden ulykke – de har fået en tagsten i hovedet ved at gå på fortovet, eller de er blevet arbejdsløse, eller hvad det er – så er det socialpolitik. Og når man skal føre socialpolitik, skal man selvfølgelig gøre det på den måde, at folk får det bedst muligt.

Men i et samfund, der i den grad skriger på arbejde til at blive udført på grund af det, som hr. Kaj Poulsen oplyste: at den nuværende regering har fordoblet vores udlandsgæld osv., er den bedste socialhjælp til arbejdsdygtige mennesker, som vi taler om her, at sørge for, at de får et stykke arbejde, og at de får en ordentlig løn for det.

Når staten skal ind i billedet, er det ikke først og fremmest for at tage pengepungen op af lommen, men for at sørge for, at der er arbejde til alle, og at man, hvis man bliver arbejdsløs i Jydekompaniet, kan gå over gaden og blive ansat i en blomstrende tekstilvirksomhed, fordi Folketinget har ført en så fornuftig politik, at tekstilvirksomhederne blomstrer i Herning,